

radikal side stadig væk fastholder: Bare FN-spo-ret kører videre, så skal det nok gå.

Jamen hvad havde man forestillet sig? Skulle Saddam Hussein åbne for skatkamrene af masseødelæggelsesvåben og sige, værsgo, her er de alle sammen, når han ikke har villet gøre det i 12 år? Hvad er det, Det Radikale Venstre forestiller sig her?

Må jeg ikke godt få hr. Niels Helveg Petersen til at bekræfte, at det, som er så vigtigt, nemlig FN-spo-ret, ikke var så vigtigt, dengang vi tidligere havde en konflikt, hvor den gamle socialdemokratisk-radikale regering gik med til en international aktion, hvor Danmark var med, nemlig i forhold til Kosovo. Her var der ikke noget endegyldigt FN-mandat, men alligevel gik Det Radikale Venstre og regeringen med til en aktion. Jeg vil spørge hr. Niels Helveg Petersen: Hvor er sammenhængen?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger om bevisbyrde forekommer mig noget uklar. Hvem har bevisbyrden for hvad? Hvad er det efter hr. Niels Helveg Petersens opfattelse, Saddam Hussein har bevisbyrden for, og hvad er det, andre har bevisbyrden for?

I 1998 var hr. Niels Helveg Petersen som udenrigsminister i mine og andre Venstrefolks øjne overraskende klar og parat til at tage et ansvar. Det er, som om det har fortonet sig lidt her i opposition, og ved festlige lejligheder er hr. Niels Helveg Petersen jo også stærkt optaget af demokrati og imod diktatur. Det synes jeg vi trænger til at få en kommentar til her og nu.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Henrik Vestergaard spørger, om jeg kunne forestille mig, at Det Radikale Venstre under andre omstændigheder ville være med til en militær aktion. Svaret er ja. Det kunne jeg godt forestille mig kunne opstå. Det så vi i 1998, og det har vi set ved flere andre lejligheder, så det er der ikke noget mærkværdigt i. Jeg mener, at militær magtanvendelse kan komme på tale, når det er nødvendigt og der ikke er andre udveje.

Jeg har slet ikke det standpunkt, som f.eks. den tyske kansler Schröder indtog, som var, at uanset hvad FN's Sikkerhedsråd vedtog, ville Tyskland ikke bidrage. Det har aldrig været Det Radikale Venstres standpunkt.

Kl. 17.20

Hr. Skaarup siger, at det er defensivt. Ja, det er det i den forstand, at jeg altså ikke står bag en krigshandling nu, men ellers er det da ikke defensivt at bruge de muligheder, der er for at gennemføre en fredelig løsning.

Lad mig i øvrigt sige: Problemet i denne sag er jo ikke det militære, at Irak i dag udgør en øjeblikkelig trussel, slet ikke for USA. USA har et forsvarsbudget på 400 mia. dollar om året. Iraks er på 1,4 mia. dollar. Det er altså ikke sådan, at hvis ikke man angriber nu, så risikerer man at blive løbet over ende af Irak. Der er tid til og mulighed for at give freden en ekstra chance.

Og så til Kosovo. Det var, synes jeg, en vanskelig afgørelse, men jeg er meget glad for, at jeg var med til at træffe og foreslå den løsning for Kosovo. Den har vist sig at fungere i modsætning til, hvad hr. Skaarup i øvrigt mente. Kosovo fungerer nu i dag tåleligt med FN-styre, og Milosevic er anklaget for krigsforbrydelser. Det synes jeg er et godt resultat. Så det er ikke noget problem. Men det, som er meget afgørende for mig i mine betragtninger, er, at FN's generalsekretær faktisk sagde god for det. I denne situation har FN's generalsekretær advaret imod militære skridt.

Formanden:

De næste tre korte bemærkninger er fra hr. Jens Hald Madsen, fru Pia Christmas-Møller og hr. Ulrik Kragh.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Med risiko for at jeg skal til at udlevere præmier, vil jeg fortsætte konkurrencen »Glemmer du, så husker jeg.«

Så spørges der: Hvordan kan den krig bringe os nærmere en løsning? Jeg vil svare: Desværre kan man sige på den lidt pessimistiske måde, at gør vi ingenting nu, vil vi komme endnu fjernere fra stabilitet i hele regionen. Det er sådan set det, der er grundlaget for de ræsonnementer, jeg anførte om de kemiske og biologiske våbens karakter.

Så må jeg jo spørge ordføreren: Er de kemiske og biologiske våben fjernet? Er diktatoren blevet mildere? Har diktatoren samarbejdet og fuldt ud afvæbnet over for våbeninspektørerne?

Hvad er forskellen?